

LBRIS

We know
books

Daniela Matei

Maşina de întors timpul

Cuprins

mașina de întors timpul / 5

caiet de anatomie

îmi voi imagina lucruri frumoase / 17

masca de var / 19

voiaj cu binoclul printr-o carte poștală / 28

o împrôșcare cu apă

jogging prin câmpul cu cactuși / 33

de ce nu m-am înfricoșat când au găsit-o pe shelby / 35

o împrôșcare cu apă / 36

lene / 39

stridia / 41

primetime news / 42

halloween / 43

parole luminițe verzi / 45

noaptea în reanimare cu felix petit / 47

o plimbare prin muzeul getty / 49

metamorfoză

șaisprezece / 53

sex pe banda de magnetofon în grozăvești / 54

deșert / 56

casnice / 59

călătoria / 60

cursa / 63

cârcei / 66

metamorfoză / 68

colonia de șoareci

nunta / 73

conversație picior peste picior / 76

odă lui fluffy / 78

visul fetei

bebe / 85

LBRIS

We know
books

mașina
de întors timpul

1. căldura uscată, praful
ca porii. la ușă
hârtia de muște fluturând în fâșii.
sub tavan muștele bâzâie.
muștele se lipesc.
muștele își zbat aripile.
muștele își lasă
tălpile, genunchii în clei, apoi
își iau avânt, se desprind.
muște cu coapsele amputate zboară.
muște de la războiul cu lipici, planând,
elicoptere sinucigașe sub tavan.
muște fără genunchi care nu vor ateriza niciodată.

praful ca porii.
cocoțate în vârful patului eu și lenuța
ne plictisim. așteptăm viitorul
pe scoarța cu maci și lanuri de grâu.

*cât de tandru de sub geamul cu amprente
de sirop,
mamaia și bunicul ștefan
ne zâmbesc din ziua nunții!
acum treizeci de ani*

*mamaia fără basma
bunicul ștefan așteptând viitorul
cu curaj.*

cum își va trage cizmele groase,
va porni prin zăpada până la genunchi,
va asculta ordinele,
la porțile orașului
va ochi dușmanul în piept. apoi
sub mantaua verde, scorțoasă, respirând adânc
își va calibra cu atenție și multă delicatețe
amintirile despre mamaia.
mamaia fără basma.

cine să știe dacă într-adevăr cizmele lui s-au lipit
în zăpadă, cum se spune,
l-au țintuit în loc.
degeaba s-a zbatut, degeaba și-a fluturat
aripile mantalei, și-a luat avânt,
a încercat să se desprindă din
stratul de gheață,
să-și lase tălpile, genunchii însângerați în urmă.
pe bunicul ștefan
nu l-am cunoscut niciodată.

trecutul e mișcător ca nisipul.
trecutul nu dispare,
ba dimpotrivă
îți intră sub tricou.

nisipul ca porii
te scarpină.

dar uite!

în această dimineață înfierbântată
(ca în multe altele),
eu și lenuța cocoțate în vârful patului
ne plictisim, îl așteptăm pe bunicul ștefan
pe scoarța cu maci și lanuri de grâu.

în orice minut el poate să bată la poartă,
să apară într-un halou de lumină,
să ne ia de mână zâmbind.
(să fii chiar acesta tu, bunicule?)
să ne povestească ce s-a întâmplat cu adevărat.
(atunci mamaia își va da jos basmaua pentru prima dată).

§§§§§

un zgomot la ușă, un foșnet,
apoi liniștea.
printre fâșiile de hârtie cu lipici fluturând,
muștele se lipesc,
vântul adie.

2. fluturii sunt toți băieți îmi șoptește lenuța în ureche.
cum știi? le-am văzut ochii. au ochi de băieți.
cum sunt ochii de băieți?
băieții au ochii mici verzi. fluturii sunt toți băieți.

în vie
în timp ce mamaia sapă buruienile
fluturii-băieți năpădesc peste noi
din toate direcțiile.

3. mamaia nu și-a tăiat niciodată părul, sub basma
părul ei împletit e un melc codobelc.

în fiecare duminică mamaia mă duce de mână
la morminte. prin sat spunem bună dimineața,
bodaproste, trecem prin vie, la capătul viei e un păr,
eu și lenuța alergăm în jurul părului, vrem să găsim pere,
picături dulci să ni se prelingă pe barbă. ne e sete.
beți apă din burete! perele s-au trecut,
spune mamaia. mamaia minte,
perele nu s-au copt niciodată. copiii le-au cules,
picături acre prelingându-se în barbă. astfel ajungem la morminte.
mamaia curăță scaieții, șterge praful,
mamaia toarnă apă din sticlă la panseluțe,
panseluțele au basmale ca mamaia,
eu și lenuța sărind într-un picior, praful e moale,
praful e o baltă călduță. ne e sete. bem apă din burete.
tălpile lenuței sunt poleite
cu praf, ale mele cu sandale.
mamaia spune bată-vă necazul să vă bată
când o să vă potoliți odată?
într-o bună zi o să vă prindă cucubaiul și
pentru fiecare dintre relele voastre
o să vă iasă o bubă dulce.

noi tăcem pentru un minut,
fete fără minte, fete fără inimă
cu buzele strepezite într-un semn al liniștii
aici la locul sfânt, locul de odihnă,
mormântul gol unde se va odihni mamaia
într-o zi îndepărtată.

mamaia singură (bunicul ștefan înghețase
ca un țurture. până când a dat soarele
în primăvară, atunci bunicul ștefan s-a topit,
s-a vărsat în mare.) panseluțele clipocind,
praful e o baltă călduță. în jurul mormântului
eu și lenuța sărim într-un picior.

(pielea mea e acoperită de bube dulci,
pielea mea e vie.)

mă gândesc cum adânc
sub piatra fără inscripție
când trecutul se va subția ca oasele
(în mormânt e răcoare, în mormânt e bine)
părul mamaiei va continua să crească
împletit sub basma,
un melc codobelc.

4. în spatele casei
stăm pe vine. lenuța îmi arată cum să smulg
aripile fluturilor. hai că poți, nu e mare lucru!

eu închid ochii, mestec praful între dinți. scrâșnesc.
rup o aripă, lenuța o rupe pe cealaltă.

apoi toată noaptea simt
fluturi fără aripi mergând de-a bușilea
sub cămașa mea.

5. mamaia injectează morții satului
cu camfor să se țină proaspeți.
vecinii îi cheamă pe mamaia și pe popă
în același timp. ea se îngrijește de trup,
popa prinde sufletul într-o sticlă și îl trimite în rai.
când vine acasă, mamaia se dezbracă, se spală îndelung
în albie. degeaba.
mirosul morții rămâne în cămașă,
în basma. mamaia miroase a camfor.
îi spun că mi-e frică. mamaia
îmi închide gura cu colivă,
coliva e dulce, mestec,
frica se ascunde în colivă.

primăvara
mamaia injectează puii satului cu ser verzui
împotriva viermilor. puii se vor ține proaspeți.
vecinii o cheamă pe mamaia cum dă
soarele. când vine acasă, mamaia se dezbracă,
se spală îndelung în albie. degeaba.
mirosul de viermi e în cămașă,
în basma. mamaia miroase ca puii bolnavi.

îi spun că mi-e frică. mamaia îmi închide gura
cu ouă. în ouă se ascunde frica. într-o primăvară
mamaia a greșit serul și a injectat puii satului
cu camfor. puii au vomitat toți viermii,
puii s-au îmbolnăvit. îi spun că mi-e frică.

mă întreb
ce se va întâmpla într-o zi când mamaia
îmbătrânită cu mâinile tremurânde va încurca serul morților?

morții vor rămâne proaspeți,
de dimineață se vor trezi și vor striga
cucurigu.

6. mamaia aprinde un foc de coceni. în cazan
leșia face bulburuci. mamaia fierbe oasele
și șoriciul porcului până când se topesc.
atunci săpunul se ridică la
suprafață. mamaia toarnă apă în albie.
mă spală. îmi freacă pielea îndelung să o albească.
atunci bube dulci îmi înfloresc pe piept
ca bulburucii pe muchia cazanului.

7. uuuufff,
fete fără minte, fete fără inimă,
bată-vă necazul să vă bată
de câte ori nu v-am spus
să nu vă aplecați deasupra puțului?